

اندازه‌گیری میزان حواسپرتی رانندگان در معابر مختلف شهری

(مورد مطالعه: شهر تهران)

مقاله علمی - پژوهشی

سید محمد سادات حسینی^{*}، استادیار، دانشگاه تربیت پلیس امام حسن(ع)، تهران، ایران
مینا شاهسوند، دانش آموخته کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد تهران مرکزی، تهران، ایران
جواد یزدی، دانش آموخته کارشناسی، دانشگاه امین، تهران، ایران
محمد صادق شاه قلی، استادیار، دانشگاه تربیت پلیس امام حسن(ع)، تهران، ایران

*پست الکترونیکی نویسنده مسئول: sadathoseini1@yahoo.com

دریافت: ۱۴۰۲/۰۵/۲۴ - پذیرش: ۱۴۰۲/۱۰/۲۵

صفحه ۱۰۹-۱۲۰

چکیده

یکی از مهم ترین علل مقصود بودن یک راننده به هنگام وقوع تصادف، حواسپرتی او می‌باشد. طبق تجزیه و تحلیل تصادفات در چند ماهه ابتدایی سال ۱۴۰۱ عمده‌ترین علت و بالاترین درصد علل تصادفات که حدود ۱۴ درصد است، مربوط به عدم توجه به جلو بوده است. حواسپرتی در حین رانندگی به معنای انحراف توجه راننده از رانندگی ایمن و معطوف شدن توجه راننده به فعالیت‌هایی است که با وظیفه رانندگی ایمن مغایرت دارد. به نظر می‌رسید که میزان حواسپرتی در معابر مختلف و در بین خانمهای و آقایان متفاوت باشد، بنابراین لازم بود تا تحقیق انجام شود و این تفاوت را به صورت علمی اندازه‌گیری و مقایسه نماید. به این منظور جمع آوری داده‌ها به صورت مشاهدات میدانی در ۱۲ معتبر گوناگون شهر تهران، شامل ۶ بزرگراه، ۶ خیابان اصلی و ۶ معبر فرعی انجام گرفته است. پژوهش حاضر از نوع میدانی و با روش تحلیل اطلاعات از نوع توصیفی و استنباطی می‌باشد. تجزیه و تحلیل اطلاعات به صورت توصیفی و استنباطی با استفاده از نرم افزارهای اکسل و SPSS انجام گرفته است. مشاهدات میدانی از مجموع ۸۰۰ راننده عبوری در این معابر نشان داد که حدود یک پنجم رانندگان تهرانی در هنگام رانندگی دچار حواسپرتی می‌شوند. میزان حواسپرتی رانندگان در معابر فرعی بیشتر از معابر اصلی و در معابر اصلی بیشتر از بزرگراه‌ها می‌باشد. همچنین مشخص شد که تفاوت معنا داری در میزان حواسپرتی آقایان نسبت به خانمهای وجود ندارد.

واژه‌های کلیدی: حواسپرتی، رانندگان، بزرگراه، خیابان اصلی، معبر فرعی، تهران

۱- مقدمه

عوامل مرتبط با وسیله نقلیه تقسیم می‌شوند. (فردوسی و صفارزاده، ۱۳۹۰). عامل انسانی شایع‌ترین علل مرتبط با سوانح ترافیکی است. رانندگی کار پیچیده‌ای است که نیاز به مهارت پردازش در حیطه‌های مختلف شامل بینایی، شنوایی، بیومکانیکی و شناختی توسط راننده دارد. حواسپرتی حین

کاهش تلفات جاده‌ای بر اساس اهداف جهانی توسعه پایدار نیازمند تلاش زیاد همه کشورها در جهت پیشگیری و کنترل سوانح ترافیکی است. عوامل متعددی در رابطه با علت وقوع تصادفات جاده‌ای مورد مطالعه قرار گرفته‌اند که به طور کلی در سه گروه شامل عوامل انسانی، عوامل مرتبط با محیط و

شخصیتی، فردی، اجتماعی و محیطی بروز می‌کند (شیرمحمدی، ۱۳۹۱). در مطالعات مختلف، تقسیم بندهای متفاوتی برای حواسپرتی رانندگی انجام شده است. در برخی مطالعات حواسپرتی رانندگی بر اساس فرآیندهای حسی به چهار دسته شامل حواسپرتی فیزیکی، حواسپرتی شناختی، حواسپرتی بصری و حواسپرتی شناختی تقسیم شده است. در مطالعاتی دیگر، حواسپرتی بر اساس منابع داخل و خارج خودرو تقسیم بنده شده است. با توجه به اهمیت تفاوت‌های فردی، شخصیتی و محدودیت‌های شناختی منجر به حواسپرتی راننده، حواسپرتی از جنبه‌های عمدی و غیر عمدی نیز مورد بررسی قرار گرفته است. دخالت عمدی حساسیت به حواسپرتی غیر عمدی یا اجباری به دلیل عواملی چون محدودیت‌های شناختی، شرایط ترافیکی و محیطی ایجاد می‌شود (علوی و همکاران، ۱۳۹۵).

در مهندسی ترافیک فرض می‌شود که رانندگان در حین رانندگی تمرکز کافی دارند و به اصطلاح حواسشان جمع می‌باشد. این در حالی است که در عمل مشاهده می‌شود که بسیاری از رانندگان در حین رانندگی به کارهای دیگری مثل صحبت با تلفن همراه، خوردن و آشامیدن، نگاه کردن به نقشه یا صفحه گوشی هوشمند برای مسیریابی و مواردی از این قبیل می‌پردازنند و به اصطلاح حواسشان پرت است. حواسپرتی رانندگان با افزایش زمان عکس العمل آنها به دو طریق بر ترافیک تأثیر نامطلوب می‌گذارد. از یک سو باعث افزایش سرفاصله بین وسایل نقلیه شده و ظرفیت معابر را کاهش می‌دهد و از سوی دیگر احتمال بروز تصادف را افزایش داده و اینمی را کاهش می‌دهد (جیانگ و همکاران، ۲۰۱۸).

به منظور بررسی حواسپرتی حین رانندگی، ابزارهای مختلفی از قبیل اتصال حسگر به راننده در شرایط شبیه‌سازی شده و یا پرسشنامه مورد استفاده قرار گرفته است. با توجه به امکان پذیر بودن در اغلب مطالعات، محققان از ابزار پرسش نامه استفاده کرده‌اند. با توجه به روند رو به رشد تکنولوژی داخل خودرو و مدرن شدن رانندگی، لازم است در طول زمان‌های مختلف، محققان به بررسی عوامل مهم حواسپرتی رانندگی بپردازند تا با فراهم نمودن اطلاعات مبنی بر شواهد، برنامه ریزان حوزه حوادث ترافیکی را در راستای تصمیم

رانندگی یکی از عوامل انسانی مرتبط با سوانح ترافیکی است که به عنوان یک مسئله ایمنی جاده در سطح جهان مطرح است و بخش مهمی از تصادفات وسایل نقلیه موتوری را تشکیل می‌دهد (صداقتی شکری، ۱۳۹۴). حواسپرتی با تاثیر بر فرآیندهایی مانند ادراک، برنامه‌ریزی، تصمیم گیری و آگاهی می‌تواند باعث بروز طیف وسیعی از خطاهای در راننده شود و با مختل نمودن کنترل خودرو توسط راننده، آسیب‌های جاده‌ای را ایجاد نماید. طبق تجزیه و تحلیل تصادفات در چند ماهه ابتدایی سال ۱۴۰۱ عمده‌ترین علت و بالاترین درصد علل تامه تصادفات که حدود ۴۸ درصد است، مربوط به عدم توجه به جلو بوده است. (صالحی، ۱۴۰۱)

حسوسپرتی در رانندگان اتوبوس‌های مسافربری برون شهری می‌تواند به غیر از جان خود، جان عده زیادی از سرنشینان به ویژه افراد آسیب پذیر جامعه را هم به خطر بیندازد. تحقیقاتی که بر روی حواسپرتی در وسایل نقلیه تجاری منتشر شده است، شیوع حواسپرتی را بین ۱۰ تا بیش از ۵۰ درصد گزارش کرده‌اند (احدى و اعتمادزاده، ۱۳۹۱).

در مهندسی ترافیک فرض می‌شود که رانندگان در حین رانندگی تمرکز کافی دارند و به اصطلاح حواسشان جمع می‌باشد. این در حالی است که در عمل مشاهده می‌شود که بسیاری از رانندگان در حین رانندگی به کارهای فرعی و موثر در میزان حواسپرتی یاد شده در بالا مشغول می‌شوند. حواسپرتی رانندگان با افزایش زمان عکس العمل آنها به دو طریق بر ترافیک تأثیر نامطلوب می‌گذارد. از یک سو باعث افزایش سرفاصله بین وسایل نقلیه شده و ظرفیت معابر را کاهش می‌دهد و از سوی دیگر احتمال بروز تصادف را افزایش داده و اینمی را کاهش می‌دهد.

۲- پیشینه تحقیق

حسوسپرتی در رانندگی به معنای انحراف توجه راننده از رانندگی ایمن و معطوف شدن توجه راننده به فعالیتی که با وظیفه رانندگی ایمن مغایر دارد، می‌باشد. وقتی حواس راننده پرت می‌شود در واقع توجه او از وظیفه اصلی یعنی رانندگی به سمت وظیفه ثانویه یعنی فعالیت غیر مرتبط با رانندگی منحرف می‌شود که می‌تواند منجر به حادثه گردد. حواسپرتی در رانندگی حاصل یک رفتار پیچیده است که تحت تاثیر فاکتورهای مختلفی از جمله روان شناختی،

وضعیت تاہل، سابقه رانندگی و تعداد سرویس رانندگی در ماه و وضعیت نمره منفی در گواهینامه رانندگی رابطه آماری معنی داری مشاهده شد. شناس تصادفات مرتبط با حوادث ترافیکی در رانندگانی که حین رانندگی مکالمه تلفنی بیشتری داشتند ۶/۴۶ درصد بیشتر از رانندگانی بود که حین رانندگی، مکالمه تلفنی کمتری داشتند. نتیجه گیری مطالعه حاضر حاکی از اهمیت تعدادی از عوامل حواس پرتی رانندگان نسبت به دیگر عوامل است. تدوین علمی راهکارهای پیشگیرانه به کمک یافته های تحلیلی مطالعات می تواند گامی موثر در جهت کاهش حوادث جاده ای برداشته شود.

شیرمحمدی و مرادی (۱۳۹۷)، اثرات بیلیوردهای جاده ای در حواس پرتی رانندگان را مورد بررسی قرار دادند. رانندگی با توجه به عوامل حواس پرتی در داخل و خارج از خودرو پیچیده تر می گردد. یکی از علل مهم حواس پرتی خارج از خودرو، تابلوهای تبلیغاتی کنار جاده است. هدف این پژوهش بررسی اثرات این تابلوها در عملکرد رانندگان با استفاده از شبیه سازی و نظرسنجی از رانندگان درباره حواس پرتی ناشی از این تابلوها از طریق پرسشنامه بوده است. در این مطالعه ۱۲ راننده در بخش شبیه سازی با دو راه یکسان و با یک تفاوت شرکت کردند. در یک مسیر تابلوهای تبلیغاتی وجود داشت و مسیر دیگر بدون تابلوهای تبلیغاتی بود. نتایج شبیه سازی رانندگی نشان داد، در مسیری که تابلوهای تبلیغاتی وجود دارد، دو شاخص عملکرد رانندگی انحراف از خط و عبور بدون دقت و خطرناک از تقاطع به طور قابل ملاحظه ای نسبت به مسیر بدون تابلوهای تبلیغاتی بدتر شده است. سه شاخص عملکردی دیگر یعنی رعایت نکردن فاصله طولی و زمانی بین خودرو و خودروی جلویی، سرعت بالا و تغییر خط دادن بدون راهنمای زدن نیز در زمان وجود تابلوهای تبلیغاتی بیشتر است اما از نظر آماری اختلاف قابل ملاحظه ای وجود ندارد. ۱۶۰ راننده به پرسشنامه پاسخ دادند. نیمی از رانندگان بیان کردند که به دلیل وجود تابلوهای تبلیغاتی کنار جاده حداقل یک بار چهار حواس پرتی شده اند. علاوه براین، ۲۲٪ از رانندگان اشاره کردند که به دلیل حواس پرتی ناشی از این تابلوها در معرض خطر قرار گرفته اند.

احدى و اعتمادزاده (۱۳۹۰) در مقاله خود، به بررسی عوامل حواس پرتی در کاهش اینمی و افزایش تلفات جاده ای پرداختند. رانندگی فعلیت پیچیده ای است که به طور مداوم

گیری صحیح و به کارگیری مداخله های کارآمد در جهت کاهش تلفات جانی و مالی سوانح ترافیکی مرتبط با حواس پرتی رانندگان یاری نمایند (نی و همکاران، ۲۰۱۹). تأثیر حواسپرتی راننده بر اینمی آنقدر زیاد است که در حال حاضر تحقیقاتی در جهان در حال انجام است که با نصب دوربین در داخل خودرو لحظاتی که حواس راننده پرست می شود را شناسایی نمایند و اخطارهای لازم را به راننده اعلام نمایند (حسین و همکاران، ۲۰۲۲) (کشوونیک و همکاران، ۲۰۲۱).

پژوهش حاضر، حواس پرتی رانندگان را در شهر تهران مورد مطالعه قرار خواهد داد. در این تحقیق با مشاهده میدانی رانندگان در چندین معبیر شهری با کاربری های مختلف از قبیل بزرگراه، شریان و کوچه، تعداد رانندگانی که در حین رانندگی تمرکز ندارند و به کارهای دیگر می پردازنند، شمارش می شوند. هدف از این تحقیق بررسی میزان حواس پرتی در رانندگان در معابر مختلف شهر تهران است. در این تحقیق مشخص شده است که میزان حواسپرتی رانندگان در کدام معابر بیشتر است؟ سوری و همکاران (۱۳۹۸) به بررسی مهم ترین عوامل حواس پرتی رانندگی عمده و غیرعمده مرتبط با سوانح ترافیکی در رانندگان اتوبوس های برون شهری پرداختند. سابقه و هدف حواس پرتی راننده به عنوان یک مسئله مهم در اینمی جاده مطرح است که خطر رخداد تصادف وسیله نقلیه را افزایش می دهد. روش بررسی این مطالعه مقطعی تحلیلی، در سال ۱۳۹۷ بر روی ۳۷۰ نفر از رانندگان اتوبوس های مسافربری جاده های بین شهری کشور انجام گرفت. پرسشنامه ۳۷ سوالی مورد استفاده، دارای سه بخش شامل رفتار حواس پرتی در گذشته، نگرش ها و باورها در مورد حواس پرتی عمده و حساسیت به حواس پرتی غیرعمده است. برای برآورد اثر عوامل حواس پرتی رانندگی بر تصادفات جاده ای رانندگان اتوبوس از نسبت شناس توسط مدل رگرسیون استفاده گردید. عامل حواس پرتی عمده به ترتیب «دقیق شدن بر روی صحنه های تصادف رخ داده در کنار جاده» و «خواندن تابلوهای تبلیغات و آگهی های کنار جاده» با میانگین به ترتیب ۲/۶ و ۲/۵ و عوامل حواس پرتی غیرعمده «وجود صحنه تصادف بر کنار جاده» و «صحبت کردن مسافر با راننده» هر یک با میانگین ۲/۵ به عنوان عوامل مهم حواس پرتی تعیین شدند. بین شدت حواس پرتی حین رانندگی و متغیرهای سن،

نریمانی و همکاران (۱۳۹۰) به مقایسه زمان واکنش، حواس پرتوی و خستگی در رانندگان درگیر در تصادفات و رانندگان عادی پرداختند. این پژوهش با هدف مقایسه زمان واکنش، حواس پرتوی و عامل خستگی در رانندگان دارای تجربه تصادف با رانندگان عادی اجرا شد. روش پژوهش پس رویدادی و جامعه آماری شامل رانندگان دارای تجربه تصادف که به مراکز ترافیک ارجاع شده بودند و گروهی از رانندگان بدون تجربه تصادف بودند، که از میان آنها، دو گروه ۳۰ نفری به روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. داده‌ها از طریق تحلیل واریانس چندمتغیری مانوا تحلیل شد. یافته‌ها نشان داد، زمان واکنش دست و پا در رانندگان درگیر در تصادفات رانندگی به صورت معناداری بالاتر از گروهی است که چنین تجربه‌ای نداشته‌اند. همچنین حواس پرتوی و خستگی در افراد تصادف کرده به صورت معناداری بالاتر از گروهی بود که تجربه تصادف در رانندگی نداشتند.

ژیانگ و همکاران (۲۰۱۸) به بررسی تأثیر حواس پرتوی تلفن همراه بر رفتار پیاده روی عابرین پیاده پرداختند. یک آزمایش محیط بیرونی در بین ۲۸ عابر پیاده دانشجو انجام شد. دو فیلم HD و یک ردیاب چشم برای ضبط و تجزیه و تحلیل رفتار عبور و تخصیص توجه بصری استفاده شد. نتایج تحقیق نشان داد که سه حواس پرتوی تلفن همراه باعث ایجاد سطوح مختلف نقص در عملکرد عبور عابرین پیاده می‌شود که بیشترین تأثیر را از حواس پرتوی متن، و به دنبال آن حواس پرتوی مکالمه تلفنی و حواس پرتوی موسیقی را به همراه دارد.

نی و همکاران (۲۰۱۹) در مطالعه‌ای ارتباط بین اینمنی جاده و حواس پرتوی را مورد بررسی قرار دادند. علیرغم پیچیدگی‌های کار رانندگی، رانندگان بیشتر و بیشتر درگیر کارهای ثانویه غیر رانندگی می‌شوند که این کار موجب می‌شود امکان استفاده از حداقل یکی از دسته‌های خود را از دست بدنه‌ند و یا ذهن‌شان دور از کار اصلیشان باشد. در این تحقیق، ۱۹۱۲ راننده مجرح در تصادفات جاده ای که در دو دوره یعنی از آوریل ۲۰۱۰ تا اوت ۲۰۱۱ و از مارس ۲۰۱۳ تا ژانویه ۲۰۱۵ در بخش اورژانس بزرگ‌سال بیمارستان دانشگاه بوردو در فرانسه بستری شده بودند، انتخاب شدند. چهار نوع حواسپرتوی بررسی شد که عبارت بودند از انحراف بصری، حواسپرتوی دستی، اختلال شنوایی و تعامل کلامی. در این تحقیق ارتباط معناداری برای حواسپرتوی ناشی از تعامل کلامی و گوش دادن

باید تغییرات وضعیت ترافیک را درک کرده، مورد ارزیابی قرار داده، مناسب ترین تصمیم را اتخاذ و به درستی بدان عمل کرد. تمامی این فرآیند نیازمند شرایط مناسب فیزیکی و وسائل نقلیه جلو و پشت سر، عابرینی که از عرض خیابان عبور می‌کنند، نمایشگرهای داشبورد مثل سرعت سنج، نشان دهنده دور موتور و... و انتخاب همزمان دنده و سرعت مناسب برای حرکت در جاده کار دشواری است. علت اصلی وقوع بسیاری از تصادفات جاده‌ای، حواس پرتوی رانندگان است. زیرا راننده متمرکز انجام فعالیت‌هایی است که مرتبط با رانندگی نبوده و نمی‌تواند شرایط ترافیکی را درک کند.

فردوسی و صفارزاده (۱۳۹۰) به بررسی تأثیر بی‌توجهی و حواس پرتوی در تصادفات رانندگی پرداختند. تحقیقات مربوط به حوادث نشان داده است که بی‌توجهی راننده به طور تقریبی در ۲۵ تا ۳۰ درصد تمامی حوادث جاده‌ای مؤثر است و تأثیر این عامل نیز در حوادث رانندگی ایران از جمله عوامل مهم به شمار می‌رود. روش پژوهش علی‌ مقایسه‌ای و نمونه آماری شامل ۲۰۸ راننده تصادف کرده و ۲۰۱ راننده غیرتصادفی بود که این تعداد با روش نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. ابزار پژوهش آزمون سنجش دقت بوناردل، ویژگی‌های دموگرافیک، پرسشنامه نگرش سنج سنج مخصوص رانندگان و کارشناسان تصادف بود. نتایج نشان داد که در برابر رابطه سن و دقت در رانندگان غیرتصادفی با افزایش سن میزان توجه و دقت افزایش یافته و با کاهش سن میزان دقت کم می‌شود، از لحاظ جنسیت، زنان از دقت بیشتری نسبت به مردان برخوردار هستند و از نظر تحصیلات در رانندگان هرچه میزان تحصیلات بالاتر باشد میزان دقت آنها بیشتر می‌شود. از لحاظ مناطق راهنمایی و رانندگی، رانندگان مناطق شمال شهر نیز از دقت بیشتری نسبت به جنوب برخوردار هستند. به نظر کارشناسان از بعد شناختی عواملی مثل خستگی، خواب آلودگی، حواس پرتوی و نداشتن تمکن موجب تصادف می‌شود. همچنین نتایج بررسی رابطه میزان دقت و طول مدت رانندگی نشان داد که هر چه طول روز بالا میزد میزان دقت فرد کاهش می‌یابد و همچنین در خصوص رابطه میزان دقت و تجربه و مهارت رانندگی، هرچه تجربه راننده کمتر باشد دقت بیشتری به خرج می‌دهد و بیشتر تحت تأثیر عوامل حواس پرتوی قرار می‌گیرد.

بررسی قرار گرفت، شرکت کنندگان مسن بیشتر از جوان ترها تحت تأثیر قرار گرفتند. این الگو را می‌توان با استراتژی‌های جبران خسارت رانندگان قدیمی توضیح داد. آنها روی مهمترین قسمت کار رانندگی یعنی مانور تعییر خط متمرکز شدن و توanstند سطح عملکرد خود را به روشنی مشابه رانندگان جوان حفظ کنند.

هانووسکی و همکاران (۲۰۰۵)، حواس‌پرتی راننده در رانندگان کامیون در مسافت‌های طولانی را بررسی کردند. تحقیقات در مورد حواس‌پرتی راننده به طور معمول با استفاده از اپیدمیولوژی یا آزمایش تجربی انجام شده است. مطالعه ارائه شده در اینجا با استفاده از یک رویکرد طبیعت گرایانه، جایی که داده‌های رانندگی در دنیای واقعی از رانندگان کامیون جمع می‌شود، همانطور که آنها روند تحويل طبیعی خود را انجام می‌دهند. اطلاعات مربوط به درگیری تصادف، نزدیک به تصادف و تصادف از ۴۱ راننده کامیون با مسافت طولانی که تقریباً ۱۴۰ هزار مایل رانندگی کرده بودند، مورد بررسی قرار گرفت. از ۲۷۳۷ تصادف، نزدیک تصادف و درگیری مربوط به تصادف که در مجموع "حوادث مهم" نامیده می‌شوند، ۱۷۸ مورد به حواس‌پرتی راننده نسبت داده شده است. این ۱۷۸ حادثه مهم حواس‌پرتی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و ۳۴ نوع انحراف منحصر به فرد شناسایی شد. نتایج نشان داد که تعداد کمی از رانندگان در حوادث مهم مربوط به حواس‌پرتی درگیر شدند. به عنوان مثال، دو مورد از رانندگان ۴۳ مورد از ۱۷۸ مورد حوادث حواس‌پرتی را به خود اختصاص داده اند. در این تحقیق مشخص شد که کارهایی که حواس‌پرتی بصیری به وجود می‌آورند، بیش از بقیه باعث بروز تصادف می‌شوند.

۳- روش انجام تحقیق

آمارگیری به صورت میدانی در معابر مختلف شهر تهران و در صورت پذیرفت و تجزیه و تحلیل اطلاعات به صورت توصیفی و استنباطی با استفاده از نرم افزارهای Excel و SPSS انجام شده است. برای بررسی نرمال بودن نمونه‌ها از آزمون کلموگروف-اسمیرنف، برای تعیین درصد رانندگان حواس‌پرت از آزمون χ^2 ، برای بررسی تفاوت حواس‌پرتی در معابر فرعی و اصلی از آزمون ANOVA و برای بررسی تفاوت حواس‌پرتی در خانمهای آنکه آنها از آزمون نمونه‌های جفتی استفاده شده است.

به رادیو و آواز یافت نشد. کاجالا و همکاران (۲۰۱۸) به مطالعه در مورد استفاده از برنامه‌های گوشی‌های هوشمند در میان رانندگان فنلاند پرداختند. آنها ۳۰ کاربر تلفن هوشمند سنگین اتومبیل را در فنلاند طی ماههای زوئن تا سپتامبر ۲۰۱۶ رصد کردند، و زمان استفاده از تلفن‌های خود، برنامه مورد استفاده در هنگام لمس که البته تماس‌ها را شامل نمی‌شود، مکان و سرعت رانندگی را ثبت کردند. لمس در واحد زمان به عنوان یک شاخص برای تخمین حواس‌پرتی بینایی-دستی ناشی از کارهای بصری-دستی استفاده شد. مجموعه داده‌های ما امکان تعیین این که آیا رانندگان در انواع مختلف جاده‌ها شامل بزرگراه، جاده اصلی، جاده محلی رستایی، جاده شهری، از تلفن‌های خود استفاده متفاوتی دارند؟ در این تحقیق مشخص شد که نوع جاده در استفاده از تلفن تأثیر دارد و رانندگان در جاده‌های شهری در هر ساعت لمس بیشتری ایجاد می‌کنند، با این وجود موارد استفاده از آن کوتاه‌تر از بزرگراه یا جاده‌های اصلی است. آنها همچنین آماری از برنامه‌های کاربردی مورد استفاده را جمع آوری کردند. بالاترین رتبه بندی کلی در تعداد رانندگان استفاده کننده، با سرویس پیام واتس اپ بود. یافته‌ها نشان می‌دهد که بیشترین خطر در استفاده از تلفن‌های هوشمند در حال حاضر توسط برنامه‌های پیام رسان ایجاد می‌شود.

فافانوا و همکاران (۲۰۱۱)، حواس‌پرتی در هنگام رانندگی در مورد رانندگان مسن‌تر را مورد بررسی قرار دادند. از آنچه رانندگان مسن به ویژه در درک و توجه مشکل دارند، می‌توان تصور کرد که آنها به ویژه مستعد اثرات حواس‌پرتی کارهای ثانویه‌ای هستند که هنگام رانندگی انجام می‌شوند. هدف از این مطالعه بررسی تأثیر سن بر عملکرد رانندگی و همچنین استراتژی‌های جبرانی رانندگان مسن تحت حواس‌پرتی بود. ۱۰ راننده میانسال و ۱۰ راننده مسن‌تر در یک شبیه ساز با و بدون یک کار ثانویه رانندگی کردند. برای ارزیابی عملکرد رانندگی از تمرین تست توجه استفاده شد. نتایج نشان می‌دهد عملکرد کلی رانندگی شرکت کنندگان مسن یعنی میانگین انحراف از یک مسیر ایده‌آل در مقایسه با جوان‌ترها در همه شرایط بدتر است. با توجه به زمان تعییر خط، هر دو گروه سنی تحت تأثیر حواس‌پرتی به روشنی قابل مقایسه قرار گرفتند. با این حال، هنگامی که عملکرد حرکت در یک باند عبوری یعنی انحراف معیار موقعیت جانبی مورد

به جای تمرکز بر مسیر جلو و یا در حال تماشای تصادف یا نزاع کنار معبر و یا صحبت کردن با مسافر بودند، به عنوان رانندهٔ حواس پرت در نظر گرفته شدند. نتایج حاصل از آمارگیری رانندگان حواسپرت در بزرگراه‌ها در جدول ۱، در معابر اصلی در جدول ۲ و در معابر فرعی در جدول ۳ آمده است.

مشاهدات میدانی در ۱۲ معبر انتخاب شده صورت گرفت و در هر معبر ۴۰۰ نفر از رانندگان عبوری به صورت عینی زیر نظر گرفته شدند تا درصد حواسپرتی آن‌ها مشخص شود. اگر هر یک از آنها در حال مکالمه با تلفن یا ارسال پیامک و شماره گرفتن با موبایل، یا سرگرم کار با وسایل صوتی تصویری ماشین، یا خواندن تابلوهای تبلیغاتی و توجه به اطراف معبر

جدول ۱. درصد رانندگان حواس پرت در چهار بزرگراه انتخابی

نام بزرگراه	تعداد رانندگان حواس پرت	درصد رانندگان مرد حواس پرت	تعداد رانندگان زن حواس پرت	درصد رانندگان زن حواس پرت	تعداد رانندگان زن مشاهده شده	درصد رانندگان زن مشاهده شده
بزرگراه صدر (شمال)	۴۲	۱۰,۵	(۳۲۱) ۳۳	۱۰,۲۸	(۷۹) ۹	۱۱,۳۹
بزرگراه بسیج (شرق)	۵۷	۱۴,۲۵	(۳۳۸) ۴۵	۱۳,۳۱	(۶۲) ۱۲	۱۹,۳۵
بزرگراه کاشانی (غرب)	۵۳	۱۳,۲۵	(۳۴۳) ۴۹	۱۴,۲۸	(۵۷) ۴	۷,۰۱
بزرگراه بعثت (جنوب)	۷۲	۱۸	(۳۵۹) ۶۱	۱۶,۹۹	(۴۱) ۱۱	۲۶,۸۲
مجموع	۲۲۴	۱۶	(۱۳۶۱) ۱۸۸	۱۳,۸۱	(۲۳۹) ۳۶	۱۵,۰۶

از میان ۴۰۰ رانندهٔ عبوری در هر یک از چهار بزرگراه اصلی، ۹۵ نفر (۲۳/۷۵ درصد) از رانندگان در خیابان اندرزگو ۶۹ نفر (۱۷/۲۵ درصد) از رانندگان در خیابان ابوذر، ۸۳ نفر (۲۰/۷۵ درصد) در خیابان فردوس و ۱۰۱ نفر (۲۵/۲۵ درصد) در خیابان شوش ۱۶۰۰ دچار حواسپرتی بودند. در مجموع ۳۴۸ نفر از مجموع رانندهٔ عبوری در این چهار خیابان اصلی دچار حواسپرتی بودند که معادل ۲۱/۷۵ درصد می‌باشد. همچنین ۲۲/۸۵ درصد از آقایان و ۲۷/۰۵ درصد از خانم‌ها در خیابان اندرزگو، ۱۷/۸۸ درصد از آقایان و ۱۳/۵۵ درصد از خانم‌ها در خیابان ابوذر، ۲۱ درصد از آقایان و ۱۸/۵۱ درصد از خانم‌ها در خیابان فردوس و ۲۵/۴۷ درصد از آقایان و ۵۸/۲۲ درصد از خانم‌ها در خیابان شوش دچار حواسپرتی بودند. در مجموع ۲۱/۸۷ درصد از آقایان و ۲۰/۷۰ درصد از خانم‌ها در این چهار خیابان اصلی دچار حواسپرتی بودند.

از میان ۴۰۰ رانندهٔ عبوری در هر یک از چهار بزرگراه، ۴۲ نفر (۱۰/۰۵ درصد) در بزرگراه صدر، ۵۷ نفر (۱۴/۲۵ درصد) در بزرگراه بسیج، ۵۳ نفر (۱۳/۲۵ درصد) در بزرگراه کاشانی، و ۷۲ نفر (۱۸/۰۵ درصد) در بزرگراه بعثت حواس پرت بودند که بیشترین میزان حواسپرتی مربوط به بزرگراه بعثت (جنوب) و کمترین میزان حواسپرتی مربوط به بزرگراه صدر (شمال) می‌باشد. همچنین از میان رانندگان مرد و زن عبوری، ۱۰/۲۸ درصد از آقایان و ۱۱/۳۹ درصد از خانم‌ها در بزرگراه صدر، ۱۳/۳۱ درصد از آقایان و ۱۹/۳۵ درصد از خانم‌ها در بزرگراه بسیج، ۱۴/۲۸ درصد از آقایان و ۷/۰۱ درصد از خانم‌ها در بزرگراه کاشانی، و ۱۶/۹۹ درصد از آقایان و ۲۸/۸۲ درصد از خانم‌ها در بزرگراه بعثت حواس پرت بودند. در مجموع ۲۴ نفر از ۱۶۰۰ راننده مشاهده شده در چهار بزرگراه و معادل ۱۶ درصد از رانندگان دچار حواسپرتی بودند. درصد حواسپرتی آقایان در مجموع ۱۳/۸۱ و درصد حواسپرتی خانم‌ها در مجموع ۱۵/۰۶ محاسبه شد.

جدول ۲. درصد رانندگان حواس پرت در چهار خیابان اصلی

درصد رانندگان زن حواس پرت	تعداد رانندگان زن حواس پرت (تعداد رانندگان زن مشاهده شده)	درصد رانندگان مرد حواس پرت	تعداد رانندگان مرد حواس پرت (تعداد رانندگان مرد مشاهده شده)	درصد رانندگان حواس پرت	تعداد رانندگان حواس پرت	نام خیابان اصلی
۲۷,۰۵	(۸۵) ۲۳	۲۲,۸۵	(۳۱۵) ۷۲	۲۳,۷۵	۹۵	اندرزگو (شمال)
۱۳,۵۵	(۵۹) ۸	۱۷,۸۸	(۳۴۱) ۶۱	۱۷,۲۵	۶۹	ابوذر (شرق)
۱۸,۵۱	(۸۱) ۱۵	۲۱	(۳۱۹) ۶۷	۲۰,۷۵	۸۳	بلوار فردوس (صادقیه) (غرب)
۲۲,۵۸	(۳۱) ۷	۲۵,۴۷	(۳۶۹) ۹۴	۲۵,۲۵	۱۰۱	شوش (جنوب)
۲۰,۷۰	(۲۵۶) ۵۴	۲۱,۸۷	(۱۳۴۴) ۲۹۴	۲۱,۷۵	۳۴۸	مجموع

جدول ۳. اطلاعات مربوط به میزان حواس پرتی رانندگان در معابر فرعی (کوچه‌ها)

درصد رانندگان زن حواس پرت	تعداد رانندگان زن حواس پرت (تعداد رانندگان زن مشاهده شده)	درصد رانندگان مرد حواس پرت	تعداد رانندگان مرد حواس پرت (تعداد رانندگان مرد مشاهده شده)	درصد رانندگان حواس پرت	تعداد رانندگان حواس پرت	نام معبر فرعی
۲۰,۹۶	(۶۲) ۱۳	۲۶,۶۲	(۳۳۸) ۹۰	۲۵,۷۵	۱۰۳	کوچه‌های خیابان اندرزگو
۱۰,۵۲	(۵۷) ۶	۲۳,۳۲	(۳۴۳) ۸۰	۲۱,۵	۸۶	کوچه‌های خیابان ابوذر
۱۶,۳۹	(۶۱) ۱۰	۲۴,۷۷	(۳۳۹) ۸۴	۲۳,۵	۹۴	کوچه‌های بلوار فردوس (صادقیه)
۳۰,۹۵	(۴۲) ۱۳	۲۲,۰۶	(۳۵۸) ۷۹	۲۳	۹۲	کوچه‌های خیابان شوش
۱۸,۹۱	(۲۲۲) ۴۲	۲۴,۱۶	(۱۳۷۸) ۳۳۳	۲۳,۴۳	۳۷۵	مجموع

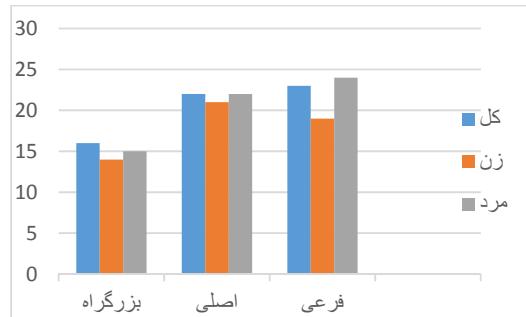
از رانندگان دچار حواس پرتی بودند. همچنین در معابر فرعی بلوار اندرزگو، ۲۶,۶۲ درصد از آقایان و ۲۰,۹۶ درصد از خانم‌ها، در معابر فرعی بلوار ابوذر، ۲۳,۳۲ درصد از آقایان و ۱۰,۵۲ درصد از خانم‌ها، در معابر فرعی بلوار فردوس، ۲۴,۷۷ درصد از آقایان و ۱۶,۳۹ درصد از خانم‌ها، و در معابر فرعی خیابان شوش، ۲۲,۰۶ درصد از آقایان و ۳۰,۹۵ درصد از خانم‌ها دچار حواس پرتی بودند. در مجموع ۲۴,۱۶ درصد از

اطلاعات مربوط به جدول ۳ نشان می‌دهد که در معابر فرعی ۲۵,۷۵ نفر (۱۰۳ نفر) یعنی کوچه‌های متنه‌ی به بلوار اندرزگو، ۲۱,۵ درصد، در کوچه‌های متنه‌ی به بلوار ابوذر ۸۶ نفر (۲۱,۵ درصد)، در کوچه‌های متنه‌ی به بلوار فردوس ۹۴ نفر (۲۳,۵ درصد)، و در کوچه‌های متنه‌ی به خیابان شوش ۹۲ نفر (۲۳ درصد) از رانندگان دچار حواس پرتی بودند. همچنین از مجموع ۱۶۰۰ راننده عبوری، ۳۷۵ نفر (۲۲,۴۳ درصد)

نتایج استنباطی

در این بخش نتایج استنباطی به دست آمده از آماربرداری میزان حواسپرتی رانندگان با استفاده از آزمون های آماری مناسب نشان داده می شود. برای بررسی میزان حواسپرتی رانندگان در مرحله اول باید نشان داده شود که آیا توزیع آماری درصد رانندگان حواسپرت در معابر مختلف نرمال است یا خیر؟ برای این کار از آزمون کلموگروف-اسمیرنف استفاده شد که نتایج آن در جدول ۴ آمده است.

آقایان و ۱۸,۹۱ درصد از خانمها در معابر فرعی دچار حواسپرتی بودند. در شکل ۱ میزان حواسپرتی در معابر مختلف به تفکیک زن و مرد به طور خلاصه آمده است.

شکل ۱. درصد حواسپرتی در معابر به تفکیک زن و مرد

جدول ۴. آزمون کلموگروف-اسمیرنف

	PerD
N	12
Normal Parameters ^{a,b}	
Mean	19.7292
Std. Deviation	5.02998
Most Extreme Differences	
Absolute	.164
Positive	.116
Negative	-.164
Test Statistic	
Asymp. Sig. (2-tailed)	.200

در ۱۲ معبر تعییه شده نشان می دهد که بیشترین میزان حواسپرتی رانندگان مربوط به معابر فرعی و کوچه ها و کمترین میزان حواسپرتی رانندگان مربوط به بزرگراه ها می باشد و حواسپرتی در معابر اصلی در جایگاه دوم قرار می گیرد. برای مقایسه آمار حواسپرتی در معابر مختلف از آزمون ANOVA استفاده گردید که نتایج آن در جدول ۷ آمده است.

همان گونه که در جدول ۴ مشاهده می شود، درصد رانندگان حواسپرت از توزیع نرمال تبعیت می کند. بنابراین می توان از آزمون t-test نمونه ای برای بررسی میزان حواسپرتی رانندگان استفاده کرد. نتایج این آزمون در جدول های ۵ و ۶ آمده است. همان گونه که در جدول ۶ مشاهده می شود، این ادعا که ۲۰٪ رانندگان با حواس پرت رانندگی می کنند از لحاظ آماری معنی دار است. بررسی اطلاعات مربوط به جداول ۱ تا ۳ و مشاهدات عینی و میدانی از مجموع ۴۸۰۰ راننده عبوری

جدول ۵. آزمون t-test

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
PerD	12	19.7292	5.02998	1.45203

جدول ۶. نتایج آزمون t-test

	Test Value = 20					
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
PerD	-.187	11	.855	-.27083	-3.4667	2.9251

جدول ۷. نتایج آزمون ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	202.635	2	101.318	12.050	.003
Within Groups	75.672	9	8.408		
Total	278.307	11			

برای مقایسه میزان حواسپرتوی در بین خانم‌ها و آقایان، ابتدا با استفاده از آزمون کلموگروف-اسمیرنوف نرمال بودن توزیع درصد راندگان حواسپرت به تفکیک خانم و آقا بودن بررسی گردید که نتایج آن در جدول ۸ ذکر شده است.

همانگونه که در جدول ۷ مشاهده می‌شود، بین میزان حواسپرتوی در معابر مختلف تفاوت معنی داری وجود دارد و میزان حواسپرتوی در بزرگراه‌ها کمتر و در کوچه‌ها بیشتر است.

جدول ۸. نتایج آزمون Kolmogorov-Smirnov

		Woman	Man
Normal Parameters ^{a,b}	N	12	12
Mean	18.7567	19.9025	
Std. Deviation	7.35567	5.27671	
Most Extreme Differences			
Absolute	.114	.166	
Positive	.094	.107	
Negative	-.114	-.166	
Test Statistic	.114	.166	
Asymp. Sig. (2-tailed)	.200 ^{c,d}	.200 ^{c,d}	

همانگونه که در جدول ۱۰ مشاهده می‌شود، مقدار ضربی معنی داری بیش از ۰،۰۵ می‌باشد و به این ترتیب نمی‌توان تفاوت معنی‌داری را بین خانم‌ها و آقایان در میزان حواسپرتوی اثبات کرد.

همانگونه که در جدول ۸ مشاهده می‌شود، ضربی معنی‌داری بیش از ۰،۰۵ است و بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که توزیع نرمال است.

تفاوت حواسپرتوی در بین خانم‌ها و آقایان

برای بررسی تفاوت حواسپرتوی بین خانم‌ها و آقایان از آزمون نمونه‌های جفتی استفاده گردید که نتایج آن در جداول ۹ و ۱۰ آمده است.

جدول ۹. آزمون نمونه‌های جفتی

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	Man	19.9025	5.27671	1.52325
	Woman	18.7567	7.35567	2.12340

جدول ۱۰. نتایج آزمون نمونه‌های جفتی

	Paired Differences						t	df	Sig. (2-tailed)			
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference								
				Lower	Upper							
Pair 1	Man - Woman	1.14583	7.18277	2.07349	-3.41788	5.70955	.553	11	.592			

۵- نتیجه‌گیری

ترافیکی در رانندگان. ارتقای اینمنی و پیشگیری از مصادومیت‌ها، ۷ (۱)، ۴۴-۵۴.

- شیرمحمدی، حمید و مرادی، علیرضا. (۱۳۹۱). بررسی اثرات بیلبوردهای جاده‌ایی در حواسپرتنی رانندگانی. کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام.

- صالحی، فائزه، (۱۴۰۱)، ۴۸ درصد علل تصادفات مربوط به عدم توجه به جلو است»، www.tabnak.ir/fa/news

- فردوسی، طیبه و صفارزاده، محمود. (۱۳۹۰). بررسی تأثیر بی‌توجهی و حواسپرتنی در تصادفات رانندگی. دهمین کنفرانس مهندسی حمل و نقل و ترافیک ایران.

- ناصری علوی، میرپویا، علوانی، احسان، اکبری نیا، فرزاد و عبدی، علی. (۱۳۹۵). ارزیابی نقش تابلوهای تبلیغاتی جاده‌های در حواسپرتنی رانندگان. دویمین کنفرانس بین‌المللی یافته‌های نوین پژوهشی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری.

- نریمانی، محمد، رجبی، سوران، احمدی، بتول و حسینی، سیدسامان. (۱۳۹۰). مقایسه زمان واکنش، حواسپرتنی و خستگی در رانندگان درگیر در تصادفات و رانندگان عادی. دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی. دوره ۱۲، شماره ۲ (پیاپی ۴۴)، ۴۷-۵۴.

-Fofanova, Julia Vollrath, Mark. (2011). Distraction while driving: The case of older drivers: From Elsevier, Science Direct. *Journal Transportation Research Part F. Traffic Psychology and Behaviour*, Vol. 14, Issue 6, 638-648.

-Hanowski, Richard J. Perez, Miguel A. Dingus, Thomas A. (2005). Driver distraction in long-haul truck drivers: From Elsevier. Science Direct. *Journal Transportation Research Part F. Traffic Psychology and Behaviour*, Vol. 8, Issue 6, 441-458.

میزان حواسپرتنی در بین رانندگان در کشورهای مختلف متفاوت است ولی همیشه بر افزایش زمان عکس العمل رانندگان و کاهش اینمنی تأثیر دارد. در این تحقیق مشخص شد که حدود یک پنجم رانندگان تهرانی در حین رانندگی چهار حواسپرتنی هستند، این نتیجه با تحقیقات محققین داخلی مثل شیرمحمدی (۱۳۹۰)، فردوسی (۱۳۹۴) و صداقتی (۱۳۹۴) مشابه می‌باشد هر چند محققین خارجی مثل ژیانگ (۲۰۱۸)، کاجالا (۲۰۱۸) و فوفانوا (۲۰۱۱) نتایج دیگری را به دست آورده‌اند.

در این تحقیق نشان داده شد که میزان حواسپرتنی رانندگان به تدریج در معابر فرعی، خیابان‌های اصلی و بزرگراه‌ها با افزایش سرعت، کاهش می‌یابد. به نظر می‌رسد که رانندگان مقدار مشخصی از ریسک را در نظر می‌گیرند و با کاهش سرعت و نتیجتاً کاهش شدت تصادف احتمالی، میزان حواسپرتنی آنها افزایش می‌یابد. این نتیجه برای پلیس راهنمایی و رانندگی می‌تواند جالب توجه باشد تا به موضوع حواسپرتنی در معابر فرعی و اعمال قانون رانندگان حواسپرتن توجه بیشتری بنماید.

همچنین در این تحقیق نشان داده شد که تفاوت معنی‌داری بین زنان و مردان راننده در موضوع حواسپرتن وجود ندارد. برای تحقیقات آینده پیشنهاد می‌شود که تأثیر حواسپرتنی رانندگان بر تصادفات بررسی گردد تا تفاوت تعداد و نوع تصادفات در رانندگان حواسپرتن و رانندگان غیرواسپرتن مشخص گردد. همچنین پیشنهاد می‌شود، در تحقیقات آینده ابزارها و سیاست‌های قابل استفاده برای افزایش تمرکز رانندگان معرفی و اثربخشی آنها برای رانندگان ایرانی اندازه‌گیری شود.

۶- مراجع

- احمدی، محمدرضا و اعتمادزاده، سید رامین. (۱۳۹۱). بررسی عوامل حواسپرتنی در کاهش اینمنی و افزایش تلفات جاده‌ای. نهمین کنگره بین‌المللی مهندسی عمران.

- شیری، پریوش، سوری، حمید، و هاشمی نظری، سیدسعید. (۱۳۹۸). بررسی مهم‌ترین عوامل حواسپرتنی رانندگی عمدی و حساسیت به حواسپرتنی غیرعمدی مرتبط با سوانح

- Hossain, M. U., Rahman, M. A., Islam, M. M., Akhter, A., Uddin, M. A., & Paul, B. K. (2022). Automatic driver distraction detection using deep convolutional neural networks. *Intelligent Systems with Applications*, 14, 200075.
- Née, Mélanie, Conrand, Benjamin, Orriols, Ludivine, Gil-Jardiné, Cédric, Galéra, Cédric and Lagarde, Emmanuel. (2019). Road safety and distraction, results from a responsibility case-control study among a sample of road users interviewed at the emergency room. *Accident Analysis & Prevention*, Vol. 122, 19-24.
- Narimani M, Rajabi S, Ahadi B. (2011). Hosseini SS. Comparison of reaction time, distraction and Fatigue in the drivers involved in accidents and normal drivers. *Knowledge & Research in Applied Psychology*. 12(44), 47-54.
- Jiang, Kang, Ling, Feiyang, Feng, Zhongxiang, Ma, Changxi, Kumfer, Wesley, Shao, Chen and Wang, Kun. (2018). Effects of mobile phone distraction on pedestrians' crossing behaviour and visual attention allocation at a signalized intersection: An outdoor experimental study. *Accident Analysis & Prevention*, Vol. 115, 170-177.
- Kashevnik, A., Shchedrin, R., Kaiser, C., & Stocker, A. (2021). Driver distraction detection methods: A literature review and framework. *IEEE Access*, 9, 60063-60076.
- Kujala, Tuomo Mäkelä, Jakke. (2018). Naturalistic study on the usage of smartphone applications among Finnish drivers: From Elsevier – Science Direct. *Journal Accident Analysis & Prevention*, Vol. 115, 53-61.

Measuring the Amount of Distraction of Drivers in Different Urban Roads (Study Case: Tehran City)

*Mohammad Sadat Hoseini, Assistant Professor, Faculty of Traffic Police Department,
Imam Hassan University, Tehran, Iran.*

*Mina Shahsavand, M.Sc., Grad., Civil Department of Islamic Azad University,
Tehran, Iran.*

*Javad Yazdi, M.Sc., Grad., Traffic Management, Amin Police University Tehran, Iran.
Mohammad Sadegh Shahgholi, Assistant Professor, Faculty of Traffic Police Department,
Imam Hassan University, Tehran, Iran.*

E-mail: sadathoseini1@yahoo.com

Received: September 2003 Accepted: January 2024

ABSTRACT

One of the most important causes of traffic accidents is the drivers' distraction. According to the analysis of accidents in Iran, the main cause and the highest percentage of the causes of all accidents, which is about 48%, is related to Distraction. Distracting while driving means deviating the driver's attention from safe driving and diverting the driver's attention to activities that are contrary to the task of safe driving. It seemed that the amount of distraction is different in different passages and between women and men, so it was necessary to conduct a research and scientifically measure and compare this difference. This research is conducted with the aim of investigating the distraction level of car drivers in different roads of Tehran. The current research is a field study with a descriptive and inferential data analysis method. For this purpose, data collection has been done in the form of field observations in 12 different street of Tehran city, including 4 expressways, 4 main streets and 4 secondary street. Data analysis is done descriptively and inferentially using Excel and SPSS software. Field observations of about 4,800 drivers passing through these streets showed that about one-fifth of Tehrani drivers are distracted while driving. The amount of distraction of the drivers is more in secondary streets than in main streets and in main streets more than in highways. It is also found that there is no significant difference for distraction of men compared to women.

Keywords: Distraction, Drivers, Expressway, Main Street, Secondary Street